

Obren expedients d'infracció perquè s'han trobat barraques il·legals al parc dels Aiguamolls de l'Empordà

Són antics bungalows d'un càmping que han estat instal·lats sense permís

MAR VICENTE / Castelló d'Empúries
 ● Els agents rurals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i la policia local de Castelló d'Empúries han obert expedients d'infracció per-

què s'han localitzat barraques il·legals en terrenys protegits del parc. Segons va explicar el regidor d'Urbanisme de Castelló, Josep Rodà, un càmping de la zona va renovar els

bungalows i va regalar els antics. El problema és que als Aiguamolls no s'hi poden instal·lar aquest tipus d'edificacions. Els propietaris ho van fer sense demanar cap permís.

El director del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, Josep Espigulé, ha explicat que s'han localitzat un grup de cases prefabricades a prop de la zona de la platja de la Rubina. «Els agents rurals han obert una acta d'infracció per seguir el procediment administratiu per poder treure aquestes edificacions del parc, perquè no estan permeses», va explicar Espigulé. El director del parc també va recordar que també s'han trobat altres barraques il·legals a la zona de Palausaverdera i que també han començat els tràmits per fer-les desaparèixer tot i que «hi ha casos en què el procés es fa més difícil», va dir.

El Club de Petanca

Per la seva banda, el regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Castelló d'Empúries, Josep Rodà, i l'alcalde, Xavier Sanllehí, van aclarir que la policia local també ha obert un expedient per intentar treure les cases. Segons va dir Josep Rodà, les barraques són, de fet, bungalows d'un càmping pròxim que els ha regalat a diversos propietaris perquè n'havien comprat de nous. «De fet, dos d'aquests bungalows els hem utilitzat, l'Ajuntament, per al club de petanca i per al club de pesca i

Algunes barraques s'han dissimulat darrere de bales de palla. / M. VICENTE

els hem instal·lat en terreny urbà.» El problema és que les barraques instal·lades als Aiguamolls —qua-

tre de localitzades a la zona de la Rubina— són il·legals perquè al parc natural no s'hi poden instal·lar

edificacions que no siguin per a ús rural (com per exemple barraques i tanques per tenir-hi cavalls).

la crònica | DAVID MARCA

Canviar de cotxe

Aviat és dit! Però no és tan senzill de fer com de dir. S'ha d'analitzar a fons la situació per iniciar aquesta important i delicada operació familiar i financera:

1) L'actual té anys, gasta molta gasolina, sovint té avaries, és sorollós i crema oli?

2) Els col·legues i els amics li diuen sovint: «Encara tens el mateix cotxe?»

3) L'esposa últimament agafa l'autobús per la ciutat i el tren per anar a Barcelona?

4) Als fills els agrada viatjar amb els cotxes dels pares dels amics?

5) El mecànic diu que d'aquest model no troba recanvis originals enlloc?

i 6) Ha de fer la revisió ITV cada any i fer-li una repassada a fons prèvia?

Si l'anàlisi dona positiu —4 de 6—, ha arribat el moment. Diumenge dinant a fora amb la família declara: «Hem de canviar de cotxe!» No s'ha de deixar enganyar per l'explosió d'alegria: tot just comencen els problemes. És el moment d'un whisky de malta de 20 anys. Un altre dia hauria de sentir: «No beguis: has de conduir.» Avui tot s'hi val.

«Quin cotxe vols comprar?» La *Guia del comprador Edipresse España* d'abril relaciona 44 marques amb 6.150 models. A les variants de ciutat, carretera, tot terreny normal o luxe, potència del motor al gust, gasolina o dièsel, canvi automàtic, manual o triptònic, i 2, 4 o 5 portes, cal afegir-hi el catàleg d'entapissats i de colors, metal·litzats o no. Sumen uns 73.800 vehicles per escollir. El preu, des de 12.000 a 130.000 euros. No s'hi han inclòs els Ferrari, Aston Martin, Maybach i Rolls Royce. Escollir cotxe? Un tip de riure. «Un tot terreny de luxe!», crida el fill. «Tots els meus amics en tenen!», diu. L'esposa vol un Lexus de gamma alta o el nou Citroën. «Fosc, entapissat de pell i els vidres foscos, els cotxes vesteixen», remata pensant en els amics i veïns. A la nena, mentre el Pepo la porti amb el seu, tot li és igual. L'àvia hi diu la seva: «Si és alt no hi puc pujar i si és baix no em puc aixecar!» Ell neda entre dues aigües: el tot terreny mixt luxós «que ara es porta molt» i el *Sedan cuatro puertas* clàssic, de nivell mitjà. Dorm malament.

Les visites maregen. «Un dos per cent. Valorant la deixalla no et puc fer res», diu un venedor. «No tenim marge», diu l'altre. Pobres! Fa prospeccions en altres ciutats, i comprova que els preus no són estàndard i que «quilòmetre 0» i «venta firal», vol dir descompte. Comptat, l'úsing o financera, opcions de pagament amb diferències notables. Després de les visites als concessionaris, financers i el gestor, amb una vintena de fulllets, catàlegs de colors i entapissats, dotze pressupostos, sis propostes de finançament i la família revolucionada, comença a pensar: «Ostres! Per què tot és tan complicat? Els anys vint sols hi havia el Ford T i l'Hispano Suïza, i els cinquanta el 600 i el 4-4-4 i també vivien fel·liços!» Ara tenim de tot i molt! Visca!

La planta de compostatge de Llagostera permetrà allargar la vida de Solius

ACN / Llagostera
 ● La nova planta de compostatge de Llagostera permetrà allargar entre cinc i sis anys la vida útil de l'abocador de Solius, segons va explicar ahir l'alcalde del municipi, Lluís Postigo, president del consorci que gestiona el recinte de compostatge. La planta donarà servei a uns 290.000 habitants de

les comarques del Gironès i del Baix Empordà i està previst que pugui tractar unes 20.000 tones de fracció orgànica procedent de recollida selectiva i transformar-ne unes 7.000 en compost. El conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat, Francesc Baltasar, va visitar ahir la planta, acompanyat de Lluís Postigo.

Baltasar —al centre— amb Postigo —dreta—, ahir. / ACN

L'Ajuntament de Vilabertran aprova una ordenança per impulsar l'estalvi d'aigua

MAR VICENTE / Vilabertran
 ● L'Ajuntament de Vilabertran ha aprovat una ordenança que té com a objectiu promoure l'estalvi d'aigua potable. Així, Vilabertran es converteix en el segon municipi de les comarques gironines que regula aquesta qüestió, després que Maçanet de la Selva ho fes l'agost de l'any passat. La finalitat

concreta de l'ordenança és regular l'aplicació de mesures estalviadores. En els edificis ja existents, les mesures se centraran en col·locar economitzadors d'aigua de fàcil instal·lació, però en les noves construccions, les regles seran més exigents. A més, en els edificis públics les mesures seran d'obligat compliment.